

Mayıs 2026

Sayı 5

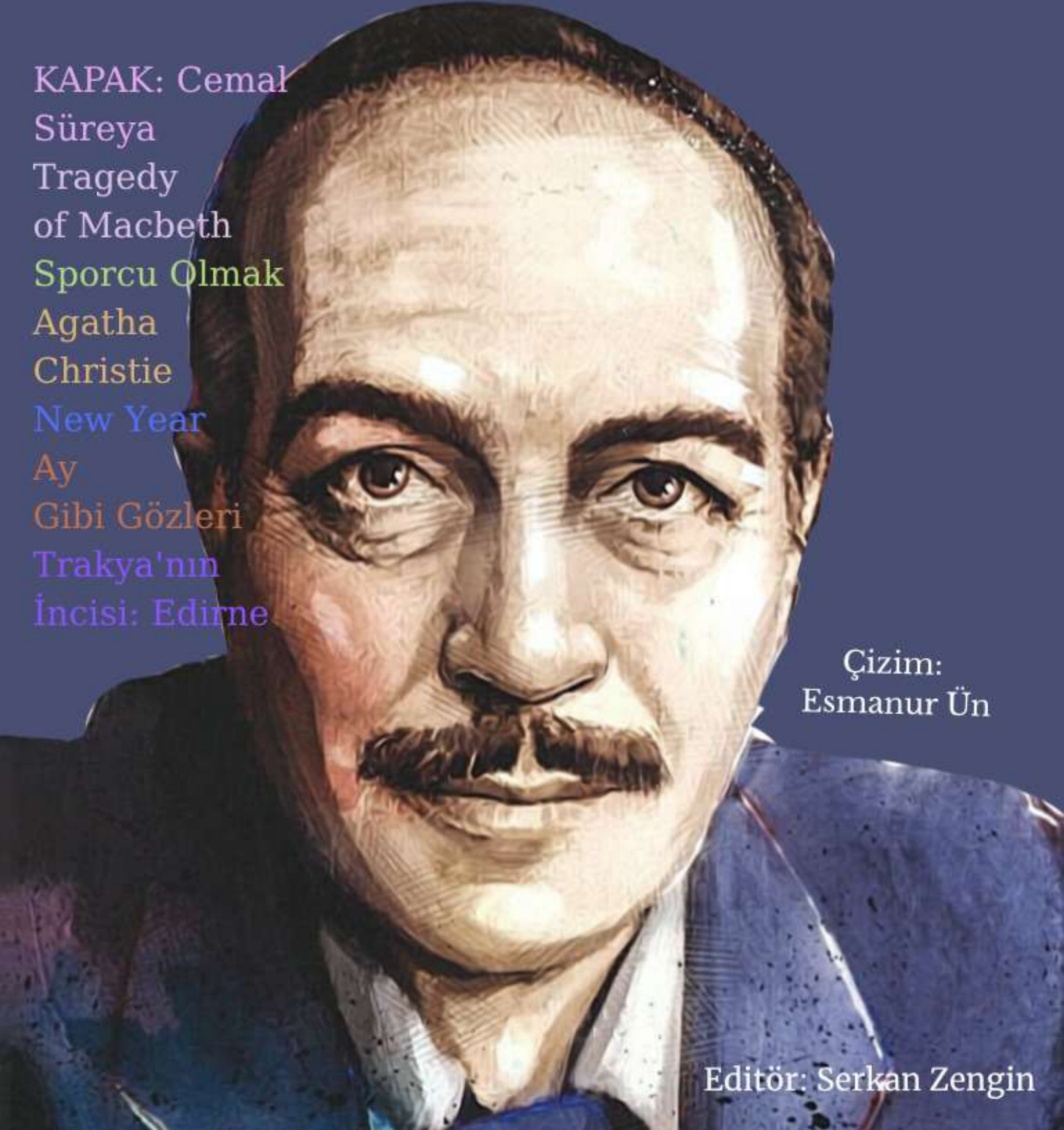
KALENDER

Kartal Anadolu Lisesi Öğrencilerinden e-dergi

KAPAK: Cemal
Süreya
Tragedy
of Macbeth
Sporcu Olmak
Agatha
Christie
New Year
Ay
Gibi Gözleri
Trakya'nın
İncisi: Edirne

Çizim:
Esmanur Ün

Editör: Serkan Zengin

İÇİNDEKİLER

Ekibimiz	3
İstiklal Marşı	4
Cemal Süreyya	5
Sporcu Olmanın Zorlukları: Melissa Vargas'ın Mücadele Dolu Hikayesi	7
Trakya'nın İncisi: Edirne	9
Das Bildungssystem in Deutschland und der Türkei	11
The Tragedy of Machbeth	13
Ay Gibi Gözleri	16
Fırçayla Devrim Yapan Kadın: Mihri Hanım	17
Día De Los Muertos	21
Agatha Christie: Queen of Mystery	23
Mariana Çukuru	27
İnsanlığı Yaşatmak	28
Veda	29
Ben Ne Yaptım Size	30
Jack London	31
Karıncalar Arasında Sosyal Parazitizm	33
Anne ve Çocuk	36
Romeo	37

New Year's Day	38
İnsan Olabilmek	41
Edebiyat	42
Teşekkür	43

Editörlük Ekibi

Yazı Editörleri:

Elif Asya Alpkılıç
Tuana Civa
Asya Aksu
Hilal Zeynep Pulatkan
Defne Karagöz
Eylül Dora Türkan

Grafik Tasarım Ekibi:

Esmanur Ün
Yasemin Asutay
Elif Duru Gülen
Berrin Alaer
Elif Şenaras
Feyza Elif Bayındır

Organizasyon Ekibi

Organizasyon & Sosyal Medya Sorumlusu:

Derin Ela Göyşen
Defne Yılmaz

IT (Bilişim) Sorumlusu:

Furkan Hasanusta

Yönetmenden:

26 nisan 2023'te ilk sayısını yayınladığımız dergimiz 'Kalender'in 5. sayısını yayınlamaktan onur duyuyoruz. Arda Küçükerdem'e verdiğimiz dergi projesiyle başlayan yayın hayatımızda pek çok öğrencimiz görev alıp büyük bir sorumluluk üstlenip bayrağı alt sınıflardan gelen arkadaşlarına devrettiler. Büyük bir keyif alarak hazırladığımız dergimizin ilk kadrosu bu yıl mezun oluyor, onlara üniversite sınavında başarılar dilerken yayıncı kadrosunda yer alan;
Elif Asya Tarımcı
Buğrahan Özdemir
Defne Selçuk
Ahmet Erdem Yavuz
Nehir Göksügür
Yasemin Şahin
Miran Aşkın
Selma Doyranlı
Yiğit Duman
Arda Küçükerdem
Kayra Oyan
Mehmet Eren Çukadar
öğrencilerimizin her birine teşekkür ediyoruz. Yolunuz, bahtınız açık olsun. Keyifli okumalar.
Serkan Zengin
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

İstiklal Marşı

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilal!
Kahraman ırkıma bir gül! Ne bu şiddet, bu celal?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal...
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklal!

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar,
'Medeniyet!' dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma, sakın.
Siper et gövdeni, dursun bu hayasızca akın.
Doğacaktır sana va' dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da

Bastığın yerleri 'toprak!' diyerek geçme, tanı:
Düşün altında binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

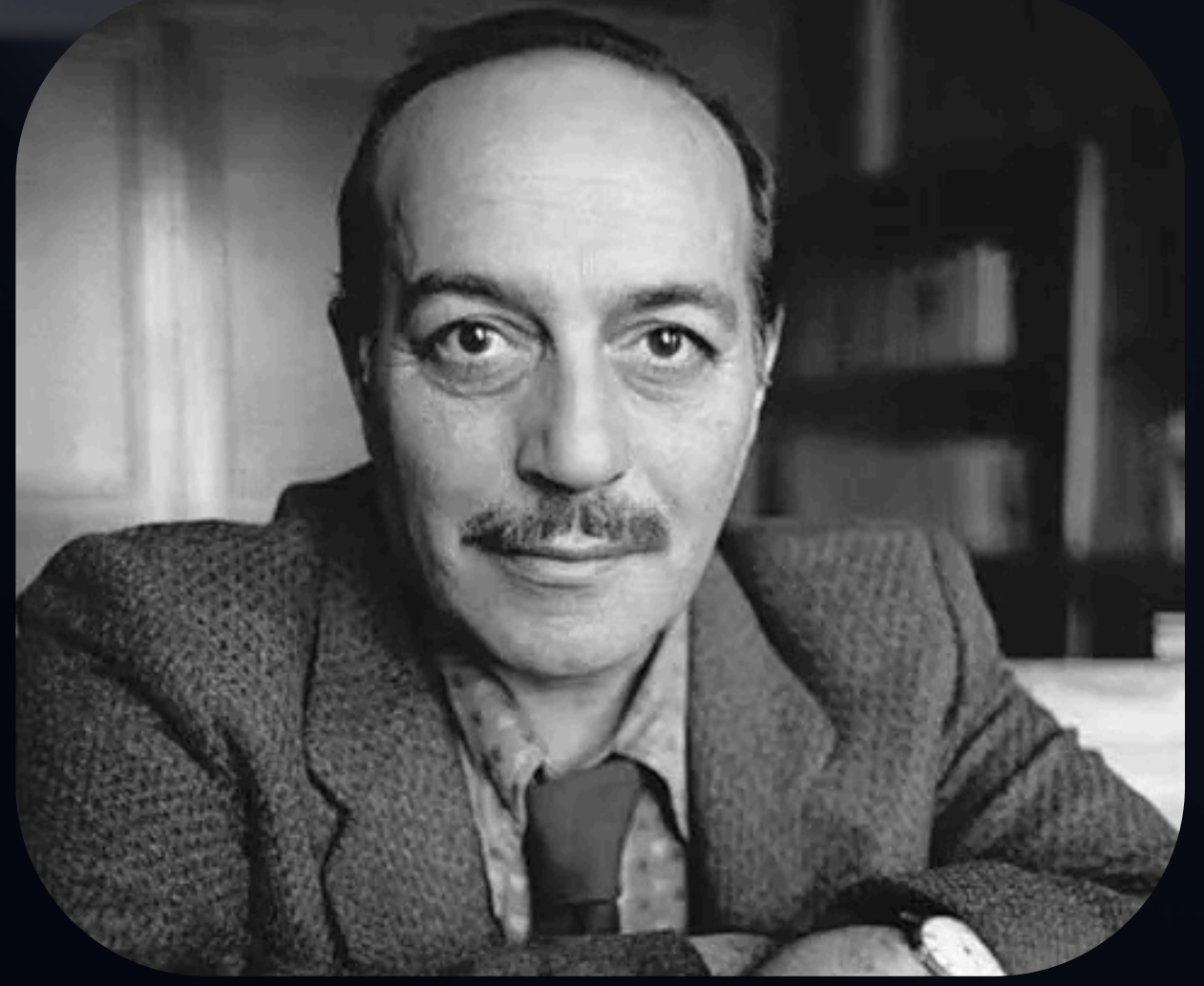
Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şüheda fışkıracak toprağı sıksan, şüheda!
Canı, cananı, bütün varımı alsın da Huda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ruhumun senden, İlahi, şudur ancak emeli:
Değmesin mabedimin göğsüne namahrem eli.
Bu ezanlar -ki şahadetleri dinin temeli-
Ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım,
Her cerihamdan, İlahi, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruh-ı mücerret gibi yerden na'sım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilal!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helal.
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlal:Hakkıdır, hür
yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklal!

Cemal Süreya

Cemal Süreya, Türk edebiyatının en önemli şairlerinden biri olarak kabul edilir. Özellikle İkinci Yeni şiir akımının güçlü temsilcilerinden olan Süreya, şiirlerinde aşk, yalnızlık, insan ilişkileri ve hayatın sıradan ayrıntılarını özgün bir dille işlemiştir. Şiirlerinde kullandığı sade ama etkileyici anlatım sayesinde geniş bir okuyucu kitlesine ulaşmış ve Türk şiirine kalıcı eserler kazandırmıştır.

Doğumu ve Çocukluk Yılları

Cemal Süreya'nın gerçek adı Cemalettin Seber'dir. 1931 yılında Erzincan'da doğmuştur. Çocukluk yılları oldukça zor geçmiştir. Dersim Olayları sonrasında ailesiyle birlikte Bilecik'e sürgün edilmiştir. Küçük yaşta yaşadığı göç, ayrılık ve özlem duyguları onun kişiliğini ve şiir anlayışını derinden etkilemiştir. Şairin eserlerinde sıkça görülen yalnızlık, hüznün ve özlem temalarının temelinde çocukluk yıllarında yaşadığı bu olaylar bulunmaktadır.

Cemal Süreya'nın annesi o küçük yaşlardayken hayatını kaybetmiştir. Bu kayıp da onun duygusal dünyasında önemli bir iz bırakmıştır. Çocukluk döneminde yaşadığı acılar ve zorluklar, ilerleyen yıllarda şiirlerine güçlü bir duygu yoğunluğu olarak yansımıştır.

Eğitim Hayatı

İlkokul ve ortaokul eğitimini Bilecik'te tamamlayan Cemal Süreya, başarılı bir öğrenci olarak dikkat çekmiştir. Daha sonra İstanbul'a giderek Haydarpaşa Lisesi'nde eğitim görmüştür. Lise yıllarında edebiyata olan ilgisi artmış, şiir yazmaya başlamıştır.

Üniversite eğitimini Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde tamamlamıştır. Bu okul, o dönemde Türkiye'nin en önemli yükseköğretim kurumlarından biri olarak kabul edilmekteydi. Üniversite yıllarında hem edebiyat çevreleriyle tanışmış hem de düşünce dünyasını geliştirmiştir. Şiirleri çeşitli dergilerde yayımlanmaya başlamış ve kısa sürede dikkat çekmiştir.

Meslek Hayatı

Cemal Süreya yalnızca şairlik yapmamış, devlet memurluğu görevlerinde de bulunmuştur. Maliye Bakanlığı'nda müfettiş olarak çalışmış, çeşitli devlet kurumlarında görev yapmıştır. Bunun yanında dergicilikle de ilgilenmiş, birçok edebiyat dergisinin hazırlanmasına katkıda bulunmuştur.

Papirüs adlı edebiyat dergisi, onun edebiyat hayatında önemli bir yere sahiptir. Bu dergi sayesinde birçok genç şair ve yazarın tanınmasına yardımcı olmuştur. Deneme, eleştiri ve inceleme yazılarıyla da Türk edebiyatına katkı sağlamıştır.

Meslek Hayatı

Cemal Süreya yalnızca şairlik yapmamış, devlet memurluğu görevlerinde de bulunmuştur. Maliye Bakanlığı'nda müfettiş olarak çalışmış, çeşitli devlet kurumlarında görev yapmıştır. Bunun yanında dergicilikle de ilgilenmiş, birçok edebiyat dergisinin hazırlanmasına katkıda bulunmuştur.

Papirüs adlı edebiyat dergisi, onun edebiyat hayatında önemli bir yere sahiptir. Bu dergi sayesinde birçok genç şair ve yazarın tanınmasına yardımcı olmuştur. Deneme, eleştiri ve inceleme yazılarıyla da Türk edebiyatına katkı sağlamıştır.

İkinci Yeni Akımındaki Yeri

Cemal Süreya, Türk edebiyatındaki İkinci Yeni akımının önemli temsilcilerindendir. İkinci Yeni şairleri, geleneksel şiir anlayışına karşı çıkarak daha soyut, çağrışımlara açık ve özgür bir şiir dili kullanmışlardır.

Cemal Süreya ise bu akım içinde daha sıcak ve duygusal bir anlatım benimsemiştir. Şiirlerinde insan ilişkilerine, aşka ve günlük yaşama sıkça yer vermiştir. Bu nedenle hem edebiyat çevreleri hem de okuyucular tarafından büyük ilgi görmüştür.

Eserleri

Şairin en önemli eserleri arasında "Üvercinka", "Göçebe", "Beni Öp Sonra Doğur Beni", "Sıcak Nal" ve "Sevda Sözleri" bulunmaktadır.

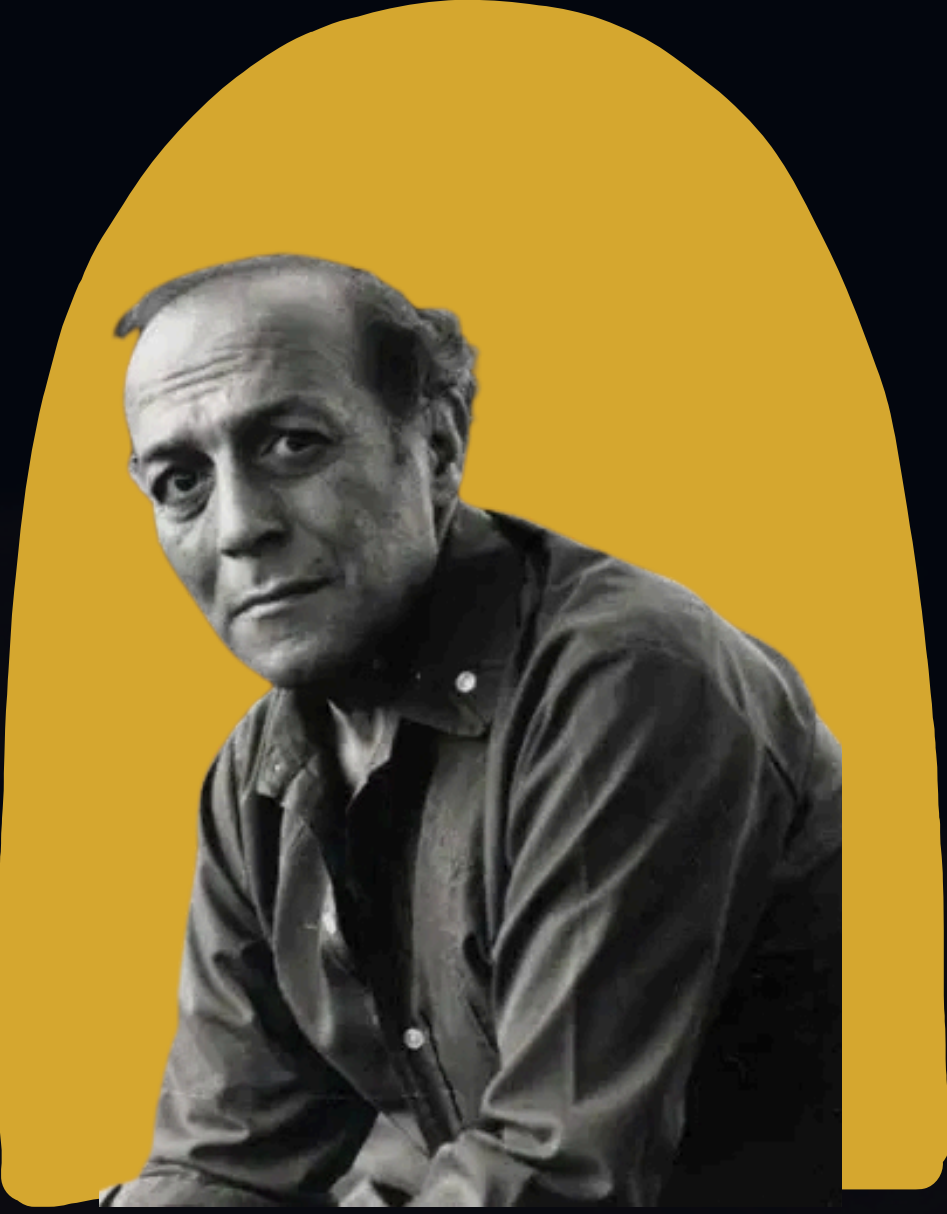
Özellikle "Üvercinka", Türk şiirinin en sevilen eserlerinden biri kabul edilir. Şiirlerinde kullandığı özgün benzetmeler, etkileyici anlatım ve güçlü duygular onun eserlerini unutulmaz hâle getirmiştir.

Deneme ve eleştiri yazıları da yazan Cemal Süreya, yalnızca şiir alanında değil düşünce yazılarıyla da edebiyata katkı sağlamıştır.

Edebi Kişiliği

Cemal Süreya'nın şiirlerinde aşk önemli bir yer tutar. Ancak onun şiirleri yalnızca aşkı anlatmaz; insanın yalnızlığını, özlemlerini, korkularını ve hayata bakışını da işler.

Şiirlerinde sade ama etkileyici bir dil kullanmıştır. Günlük hayattan küçük ayrıntıları şiirlerine taşıyarak okuyucunun kendinden bir şey bulmasını sağlamıştır. Mizahi anlatımları ve ironik ifadeleri de onun şiirlerini farklı kılan özelliklerdendir.

Özel Hayatı

Cemal Süreya'nın özel hayatı da edebiyat dünyasında sıkça konuşulmuştur. Hayatı boyunca birçok aşk yaşamış ve bu ilişkiler şiirlerine yansımıştır. Aşkı yalnızca romantik bir duygu olarak değil, insan yaşamının merkezindeki güçlü bir deneyim olarak görmüştür.

Ölümü

Cemal Süreya, 9 Ocak 1990 tarihinde İstanbul'da hayatını kaybetmiştir. Ölümü, Türk edebiyat dünyasında büyük üzüntü yaratmıştır.

Türk Edebiyatındaki Önemi

Cemal Süreya, modern Türk şiirinin en önemli isimlerinden biri kabul edilir. Şiire getirdiği yenilikçi bakış açısı ve güçlü anlatımı sayesinde edebiyat tarihinde kalıcı bir yer edinmiştir.

Günümüzde şiirleri hâlâ okunmakta, özellikle gençler tarafından büyük ilgi görmektedir. Aşk şiirleri, etkileyici sözleri ve özgün üslubuyla Türk edebiyatının unutulmaz şairleri arasında yer almaktadır.

Sporcu Olmanın Zorlukları: Melissa Vargas'ın Mücadele Dolu Hikâyesi

Sporcu olmak, dışarıdan bakıldığında başarı, alkış ve kupalarla dolu bir hayat gibi görünse de, bu yolun arkasında çoğu zaman büyük fedakârlıklar, hayal kırıklıkları ve yalnızlık vardır. İşte bu gerçeğin en çarpıcı örneklerinden biri de bugün Türkiye'nin gurur duyduğu yıldız voleybolculardan Melissa Vargas'tır. Onun hikâyesi yalnızca bir spor başarısı değil, aynı zamanda pes etmemenin ve yeniden doğmanın hikâyesidir.

Melissa Vargas, 1999 yılında Küba'da dünyaya geldi. Daha çocuk yaşlarda voleybola olan yeteneği fark edildi ve kısa sürede ülkesinin en umut vadeden sporcularından biri oldu. Henüz çok genç yaşta Küba Milli Takımı formasını giymesi, onun için büyük bir gurur olsa da bu gurur uzun sürmedi. Küba'da sporcuların yaşadığı maddi ve manevi zorluklar, Vargas'ın kariyerini derinden etkiledi. Daha iyi şartlarda spor yapabilme ve hayallerini gerçekleştirme isteği, onu zor bir karar almaya itti. Melissa Vargas, kariyerini Avrupa'da sürdürmek istediğinde, kendi ülkesinin milli takımı tarafından dışlandı. Bu karar, genç bir sporcu için oldukça yıkıcıydı. Yıllarca emek verdiği, formasını gururla taşıdığı ülkesinin kapılarının ona kapanması, onun için hem psikolojik hem de duygusal bir sınav oldu. Ancak Vargas bu noktada pes etmek yerine, mücadelesini başka bir ülkede sürdürmeye karar verdi.

Bu süreçte Türkiye, Melissa Vargas için bir umut kapısı oldu. Türk kulüplerinde oynamaya başlayan Vargas, burada sadece spor kariyerini değil, hayatını da yeniden inşa etti. Yeni bir dil, yeni bir kültür ve yeni bir ülkeye alışmak hiç kolay değildi. Sahada gösterdiği güçlü performansın arkasında, yalnızlıkla ve belirsizlikle geçen yıllar vardı. Ancak o, tüm bu zorlukları disiplinli çalışması ve azmiyle aşmayı başardı.

Yıllar süren bekleyişin ardından Melissa Vargas, Türk vatandaşlığı alarak Türkiye Milli Takımında oynama hakkı kazandı. Ay-yıldızlı formayı giydiği ilk an, onun için sadece bir spor anı değil; reddedilmiş bir hayalin yeniden kabul edilişiydi. Türkiye formasıyla elde ettiği başarılar, Vargas'ın ne kadar doğru bir yolda ilerlediğinin en büyük kanıtı oldu.

Melissa Vargas'ın hikâyesi bize şunu gösteriyor: Sporcu olmak yalnızca yetenekle değil, sabır, cesaret ve vazgeçmemekle mümkündür. Kendi ülkesinde değer görmeyen bir sporcunun, başka bir ülkede yıldızlaşması; emeğin ve inancın sınır tanımadığını kanıtıyor. Bugün sahada attığı her smaç, sadece rakip sahaya değil, geçmişte yaşadığı tüm zorluklara karşı atılmış bir zaferdir.

Melissa Vargas, sporcu olmanın zorluklarını iliklerine kadar yaşamış; ancak bu zorlukları başarıya dönüştürmeyi başarmış bir isimdir. Onun hikâyesi, hayallerinden vazgeçmek üzere olan herkese güçlü bir mesaj verir: Doğru zamanda, doğru yerde ve yeterince inandığında, imkânsız diye bir şey yoktur..

Defne Karagöz

DAS BILDUNGSSYSTEM IN DEUTSCHLAND UND DER TÜRKEI

YAREN ŞAHİN

Das Bildungssystem in Deutschland und in der Türkei hat sich aufgrund der unterschiedlichen Kultur und Geschichte der beiden Länder verschieden entwickelt. In beiden Ländern ist die Schulpflicht wichtig und der Besuch staatlicher Schulen ist kostenlos. Trotzdem unterscheiden sich die Struktur der Schulen, die Prüfungen und der Weg ins Berufsleben deutlich voneinander.

In Deutschland beginnt die Schulzeit mit der Grundschule, die normalerweise vier Jahre dauert. Danach wechseln die Schüler je nach Empfehlung der Lehrer und nach ihren Noten in verschiedene Schularten: Hauptschule, Realschule oder Gymnasium. Die Hauptschule ist stärker praktisch orientiert, die Realschule bietet eine mittlere Bildung und das Gymnasium bereitet die Schüler auf das Abitur und ein späteres Studium vor. Dieses System soll helfen, die Schüler entsprechend ihren Fähigkeiten zu entwickeln. Ein besonderes Merkmal Deutschlands ist das duale Ausbildungssystem. Dabei arbeiten die Jugendlichen in einem Betrieb und besuchen gleichzeitig eine Berufsschule. So sammeln sie praktische Erfahrungen, lernen einen Beruf und verdienen auch eigenes Geld. Viele Jugendliche finden nach der Ausbildung schnell eine Arbeitsstelle.

In der Türkei ist das Bildungssystem zentraler organisiert. Die Schüler besuchen vier Jahre die Grundschule, vier Jahre die Mittelstufe und danach die Oberstufe. Es gibt verschiedene Schultypen wie Anadolu Lisesi, Fen Lisesi, Meslek Lisesi und Imam-Hatip Lisesi. Dennoch konzentrieren sich viele Schüler in der Oberstufe auf die Universitätsprüfung, die sehr wichtig für ihre Zukunft ist. Diese Prüfung führt dazu, dass der Unterricht oft prüfungsorientiert wird. Es gibt auch berufliche Schulen, aber sie sind nicht so eng mit Unternehmen verbunden wie in Deutschland. Dadurch haben die Schüler weniger praktische Erfahrungen während der Schulzeit.

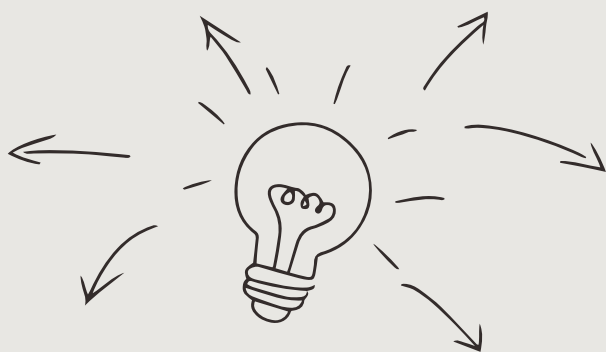

Beide Systeme haben Vorteile und Nachteile. Das deutsche System ist sehr praktisch und gibt den Jugendlichen früh die Möglichkeit, einen Beruf zu erlernen. Allerdings kritisieren manche Menschen, dass die Kinder zu früh getrennt werden. Das türkische System lässt die Schüler länger gemeinsam lernen, was sozial gerechter wirken kann. Jedoch führt die zentrale Prüfungsstruktur zu viel Stress und Konkurrenz.

Zusammenfassend kann man sagen, dass Deutschland und die Türkei unterschiedliche Schwerpunkte im Bildungsbereich setzen. Während Deutschland mehr Wert auf Praxis und berufliche Ausbildung legt, ist das türkische System stärker akademisch und prüfungsorientiert. Trotzdem möchten beide Länder den Schülern gute Gelegenheiten für die Zukunft geben.

Trakya'nın İncisi

EDİRNE

BÜŞRA NEVA KAPLAN

Edirne, Anadolu'nun Avrupa'ya açılan kapısı olarak hem stratejik hem de kültürel açıdan büyük önem taşımıştır. Antik çağlarda Orestias adıyla bilinen şehir, Roma İmparatoru Hadrianus tarafından yeniden inşa edilerek Hadrianopolis adını almıştır. Bu dönem, kentin mimari ve ticari açıdan gelişmesine büyük katkı sağlamıştır.

1361 yılında Osmanlı Devleti tarafından fethedilen Edirne, İstanbul'un fethine kadar Osmanlı'nın başkenti olmuş ve imparatorluğun en parlak dönemlerinden birine ev sahipliği yapmıştır. Bu süreçte şehir; külliyeler, köprüler, saraylar, hanlar ve camilerle donatılmıştır.

Osmanlı'nın siyasi, askeri ve kültürel kararlarında Edirne büyük rol oynamıştır. Balkan Savaşları, Edirne Müdafaası, çeşitli antlaşmalar ve diplomatik temaslar şehrin tarihini şekillendiren önemli olaylardır. Bugün hâlâ Osmanlı'dan miras kalan birçok eser, Edirne'yi yaşayan bir müze şehir hâline getirir.

Edirne, Türkiye'nin Marmara Bölgesi'nin Trakya kısmında yer alır. Hem Bulgaristan hem de Yunanistan ile sınırı olan tek şehrimizdir. Bu eşsiz konum, Edirne'yi tarih boyunca bir ticaret ve kültür köprüsü hâline getirmiştir. Şehir, Meriç, Tunca ve Arda Nehirlerinin oluşturduğu verimli ovalar üzerine kuruludur. Bu durum kentin tarım potansiyelini artırmış, Edirne'yi bölgenin önemli bir üretim merkezi hâline getirmiştir.

İklimi karasal ve Akdeniz iklim tiplerinin birleşmesiyle şekillenmiştir; yazlar sıcak ve kurak, kışlar ise soğuk ve yağışlıdır. Bu iklim çeşitliliği, Edirne'nin zengin tarım ürünleri yetiştirmesine olanak sağlar.

Edirne'nin mutfak kültürü; Osmanlı saray geleneği, Balkan etkisi ve Trakya'nın yerel tatlarını bir araya getirir.

• Edirne Ciğeri (Ciğer Tava)

İncecik dilimlenen dana ciğerinin özel bir teknikle kızartılmasıyla hazırlanır. Yanında kızarmış biber ve kuru soğanla sunulur. Şehrin en ünlü yemeğidir.

• Badem Ezmesi

Osmanlı sarayından günümüze ulaşan zarif bir tatlıdır. Yoğun badem tadı ve pürüzsüz dokusuyla bilinir.

Peynir Helvası:

Taze peynirin şeker ve unla birleşmesiyle hazırlanan bu tatlı, hem sıcak hem soğuk servis edilebilir.

Zerde:

Safranlı özel bir tatlı olan zerde, düğün ve bayramların vazgeçilmezidir.

Tatar Böreği:

Balkan göçmen kültürünün mirası olan bu börek, özel hamuru ve iç harcıyla geniş bir hayran kitlesine sahiptir. Edirne'nin mutfağı, sadeliği ve lezzetiyle hem yerli hem yabancı turistlere unutulmaz bir deneyim sunar.

Edirne, UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesi'nde yer alan Selimiye Camii başta olmak üzere birçok önemli yapıya ev sahipliği yapar. Mimar Sinan'ın en önemli eserlerinden sayılan Selimiye, mimari zarafeti, yüksek kubbesi ve ince işçiliğiyle dünya mimarlık tarihinde özel bir yere sahiptir.

Şehrin diğer önemli yapıları şunlardır:

- Eski Cami
- Üç Şerefeli Camii
- Edirne Sarayı
- Meriç ve Tunca Köprüleri
- Karaağaç Tren İstasyonu
- Adalet Kasrı

THE TRAGEDY OF MACBETH

The forbidden Scottish Play

The forbidden Scottish Play, the formal name being Macbeth, is often forbidden from even being mentioned in most theatre rooms or even near theatre enthusiasts, many avoid mentioning the name and use placeholders such as Lady M, Scottish Play or Scottish Lady.

Many directors will send you outside the theatre room for saying formal name, as its believed to 'bring bad luck', some have even rituals to send away the back luck in case you make a mistake and say the name, The Scottish Play has also affected in theatre plays itself often uttered right before a characters downfall, but why?

According to some theatre traditions, saying the name MacBeth even once is bad luck if you're in a theatre at the time. Outside of the theatre it doesn't matter. Nobody knows for certain how or why this superstition got started, but there are a number of possible theories:

Some people believed that Shakespeare used real magical incantations in the script for the Three Witches, so performing the play was 'bad luck' because it effectively cast a 'real' curse. This later got expanded to include merely mentioning the name of the play. Others say the play angered a group of real witches who cursed it. I think this one's pretty spurious, but people were very gullible during the time of the play's popularity, so it's not impossible.

MacBeth was a very difficult and dangerous play to put on. There are sword fights, ghosts, special effects and all manner of things. People could often be injured purely by accident. This would lead to people believing it was 'cursed' simply because of the number of injuries the troupe and backstage crew suffered. Some even say the original witch that played Macbeth had died on the spot so Shakespeare had to step up.

This one is the one I believe is the closest truth. When theatre plays were common, sometimes a lesser-known play would bomb and not attract enough of an audience to pay the bills. When this happened, the theatre would often abandon the poorly-performing play and put on a crowd favourite instead. MacBeth was very popular. So, if you heard somebody rehearsing lines from MacBeth in the wings, it was a sign that the play was doing badly and you were likely to be replaced at short notice. In other words, MacBeth did not cause bad luck, it was a symptom of bad luck. People just started putting the cart before the horse.

So what do to if you ever say the word in front of your theatre friend? If they are your very close friend they might just make you get out of the room and just knock to be let in. But if you had managed to utter the words to your very disciplined theatre director they might make you get out of the whole building, spin three times, spit on the ground and then knock three times to be let in. There are some even more extreme rituals you might have to do if you call the bad luck, such as saying Shakespear's curses while spinning:

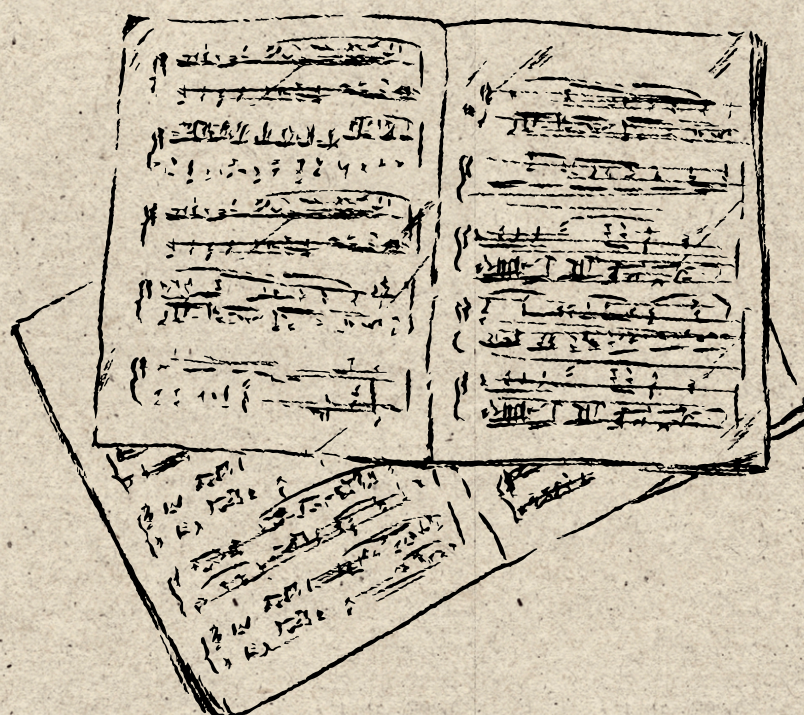
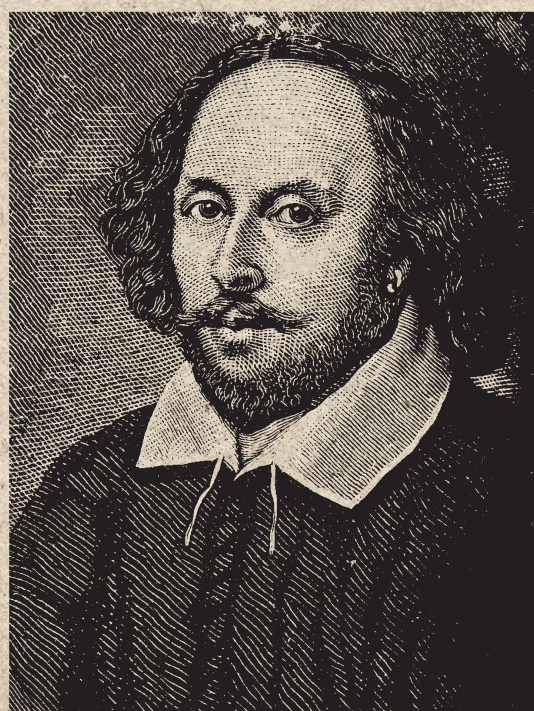
During Theatres peak era, where it was all the hype, this Scottish play was taken very seriously. After a few decades, the hype died down, giving it's place to a similar and may be called newer, musicals. Musical are all about giving the most to the audience in the littlest, instrument motifs, overlappings, parallels, colour codings, symbols and everything, every little second counted in musicals to give the audience to look for.

A Broadway star, The Hamilton musical by Lin Manuel Miranda, is a great example. The Hamilton musical features the American revaluation, focused on the founding father Alexander Hamilton. During the song 'Take a break' Alexander Hamilton is writing a letter to his wife's sister, Angelica, he mentions the Scottish play and how 'they think me Macbeth'. Before this point of the musical, Alexander Hamilton while facing some challenges he is rising nonetheless, until this. The curse gets to the founding father as his life starts to fall apart, after this mention. Slowly, his marriage, his status start to fall. He struggles financially and morally, even suffering the loss of his best friend and his oldest son.

Like the Hamilton musical, many other musicals, use the Scottish play to foreshadowing the characters downfall. If one knows the play well, they might notice the curses used in the play Macbeth in other musicals as motifs.

Macbeth, a huge play, one of Shakespear's greatest plays but also the most feared. A beautiful tragedy, so tragic that it leaked to all the theatre industry and branched it's way to musicals, and if squinted, we can see it's hinted at some old movies.

SENA EKIN SANCAK

AY GIBI GÖZLERİ

Ay gibi parlayan gözleri
Görmüyor hiç sevdiğimi
O da sevse beni
Havalara uçarım belki
Onun gibisini hiç
sevmedim Ama onu çok
sevdim Belki de ben
sadece O gözlerine
kilitlendim İmkansız
denmez adına Olur her
şey aşkla Çözülecek
aslında her şey O da
bana öyle baksa

FIRÇAYLA DEVRİM YAPAN KADIN: MİHRİ HANIM

İlk Türk kadın ressamlardan biri ve çizdiği portrelerle ünlü olan Mihri Rasim (Müşfik) Açıba, 1886 yılında İstanbul Kadıköy'deki Rasim Paşa Konağı'nda dünyaya gelmiştir. Babasının II. Abdülhamid'in Sağlık Bakanı Doktor Rasim Paşa olmasının yanı sıra Sultan'ın eşlerinden birinin halası olması nedeniyle aristokrat bir ailenin içinde ve halka nazaran bir hayli ayrıcalığın içinde büyümüştür.

Sanat hayatına 10'lu yaşlarında Yıldız Sarayı'ndaki yakınlarının portrelerini çizerek başlamış ve nihayetinde resimlerinden birini Sultan II. Abdülhamid'e sunmuştur. Sultan'ın onun yeteneklerinden etkilenip saray ressamı Fausto Zonaro'dan özel ders almasını istemesi, kariyerinin ilk kırılma noktası olmuştur. "1914 kuşağı" olarak adlandırılan, Avrupa'ya resim eğitimi için gönderilen Sanay-i Nefise öğrencilerinde sık rastalanan empresyonist üslup Mihri Hanım'ın eserlerinde pek görülmemektedir. Mihri Hanım her ne kadar kendisinden ders alsada oryantalist bir ressam olan Zonaro'nun üslubunu da körü körüne benimsememiştir. Teknik bilgisi oldukça güçlü olan Ressamın üslubu kendine özgüdür. Portre çalışmaları detaylı ve gerçekçi bir yapıdadır

Ressam Zonaro'nun Beşiktaş'taki atölyesinde bir süre öğrenim görüp batı tarzı resim tekniklerini bünyesine kattıktan sonra eğitimini güzel sanatlarla ilgili bir okulda devam ettirmek istemiş. Fakat dönemin Osmanlı'sında güzel sanatlar eğitimi veren tek okul olan Sanay-i Nefise Mektebi'nin kız öğrenci kabul etmemesi üzerine çözümü Avrupa'ya gitmekte bulmuş. Fakat Avrupa'ya gitmek istemesinin onaylanmayacağını düşündüğünden bu iş için dönemin Fransız elçisinin eşi Madam Barrer'dan yardım istemiş ve Barrer'ın hazırladığı sahte bir Fransız pasaportuyla Galata'dan kalkan bir gemiyle Roma'ya gitmiştir. Roma'da kısa bir süre Madam Barrer'ın evinde konuk olmuş ve Roma'daki Académie de France'ta eğitim almaya başlamış fakat aradığı ortamı orada bulamayınca o dönem sanat merkezi sayılan Paris'e geçmiş ve eğitimini Paris'teki École des Beaux-Art'ta devam ettirmiştir.

Paris'te yaşadığı yıllarda geçimini portre ressamlığı yaparak sağlamış ve önemli portrelere imza atmıştır. Bu görece cesur adımı kendisinden sonra Fransa'ya giden sanatçılar için -yeğeni Hale Asaf, Fikret Muallâ- rol model olmuştur. Mihri Hanım'ın, kazancıyla aldığı Fransa'daki iki evinden birini Doktor Selami Paşa'nın oğlu Müşfik Selami Bey kiralamış ve bu şekilde dost olup ardından evlenmişlerdir. Ayrıca Mihri Hanım, Fransa'da bulunan Osmanlı Devleti yöneticileri ve büyükelçileriyle yakın çevreye girmiştir. Bu sayede 1913'te ülkesine geri dönüp İstanbul Dârülmualimâtı'nda (kız öğretmen okulu) resim öğretmenliğine atanması ardından 1914'te henüz Sanay-i Nefise Mektebi'ne kabul görmeyen kız öğrenciler eğitim alabilsin diye İnâs Sanay-i Nefise Mektebi'nin açılmasına öncülük edebilmiş ve resim atölyesine atanmıştır. Bununla kalmayıp Salih Zeki Bey'den sonra belli bir süre tek başına, sonrasında ise Ömer Adil'le okul müdürlüğü yapmıştır.

İnâs'ta resim öğretmenliği yaptığı yıllarda hali hazırda yeni olan kız öğrencilerin güzel sanatlar eğitimi almasıyla yetinmeyip öğrencilere ilk kez İstanbul sokaklarında resim yapma fırsatı sunmuş; doğadan, canlı modelden ve antik heykelden çalışmaya teşvik etmiş ve erkek öğrenciler gibi çıplak modelle çalışmalarına imkan sağlamıştır. Galatasaray sergilerine katılmayıp kendisi ve öğrencilerinin resimleri için sergiler düzenlemiş ve böylece kadın sanatçıların ilk kez toplu sergi açarak eserlerine görünürlük kazandırmalarını sağlamıştır. Ayrıca 1918'de İstanbul'da açtığı sergisi büyük ilgi toplamıştır.

Mihri Hanım'ın çevresi sadece politikacılardan ibaret değildir. Kendisinin aynı zamanda dönemin önde gelen gazeteci, kültür ve bilim insanlarıyla yolu kesilmiş, Tefik Fikret'ten Nigar Hanım'a, Abdülhak Hâmid Tarhan'dan Gabrielle D'Annunzio'ya ve Edwin Markham'a birçok entelektüel şahsiyetle dostluk kurmuştur.

İnas'ta aralıksız dört yıl eğitim verdikten sonra 1919 yılında bir yıllığına Roma'ya gitmiştir. Bunun nedeni ise İttihat ve Terakki Partisi ileri gelenlerinin tutuklanması ve Parti'den arkadaşlarının tutuklanmasından sonra onları ziyaret etmesinden dolayı basında aleyhine yazılar çıkması üzerine endişelenmesidir. Bir yıl sonra geri dönünce İnas'ta 2 yıl daha ders vermiş ve ilişkileri yıpranması sebebiyle eşinden boşanarak 1922 yılında Roma'ya geri dönmüştür. Bu zamana kadar eşinin adını kullanmış ve o şekilde tanınmış olduğu için ayrıldıklarından sonra babasının ismini kullanmaya başlasa da Müşfik adı kalıcı olmuştur. Ayrıca İnas'ta öğretmen olduğu yıllarda yetiştirdiği sanatçılardan birkaçı ise Nazlı Ecevit, Güzin Duran, Belkıs Mustafa, Fahrelnissa Zeid, Müzdan Arel ve Müzdan Said'dir. Kendisi yeniden Roma'ya döndükten sonra Atatürk'ün 3 metrelik bir portresini çizmiş ve Ankara'ya göndermiştir. Resmin şuan nerede olduğuysa bilinmiyor.

1927 yılında Mihri Hanım temelli olarak Amerika'ya taşınmıştır. Çeşitli üniversitelerde konuk profesör olarak çalışmış ve ders vermiştir. Çalışmalarına ise devam etmiştir. Büyük buhran nedeniyle başta sorun yaşasa da 1928'de New York'ta ilk sergisini açmıştır. Bazı yerlerde oradayken kitap kapağı yaparak da ünlendi denmektedir. Ayrıca kendisi Amerika'dayken kadın hakları derneklerinin etkinliklerine de katılmış, ve kadınların özgürleşmesi üzerine halka açık konuşmalar yapmıştır.

Mihri Hanım yaşadığı dönem boyunca dünya savaşlarından rejim değişikliklerine, ekonomik buhranlardan teknolojik atlımlara ve tarihin nice dönüm noktalarına tanıklık etmiştir. 7 Mart – 9 Haziran 2019 tarihleri arasında yapılan “Mihri: Modern Zamanların Göçebe Ressamı” sergisi ise tam olarak bu noktaya dikkat çekiyor. Sergi şuan devam etmiyor olmasına rağmen kaynakçamızda yer alan Salt Galata'nın internet sitesinin bu sergi üzerine yazısı bizi serginin genel bütünüyle ilgili bilgilere kavuşturuyor. Ve serginin kapsamlı arşiv belgeleriyle kendilerinin de doğruladığı üzere Mihri, dönemi insanının çoğunluğunu oluşturduğu sesini duyurmaya korkan hatta düşünmeye bile tenezzül etmeyen pasif insan topluluğunun bir parçası olmaktan ziyade düşünceleriyle var olan hatta “kadın olmasına rağmen” koyduğu hedefler uğruna cesur adımlar atabilen güçlü bir kadındır

1954 yılında vefat eden ressamın yaşamının son yılları hakkında ise araştırmacılar arasında bir zıtlık söz konusu diyebiliriz. 1982 yılında Taha Toros'un kadın ressamlar hakkında derlediği yazılar, 1998 yılında Selim İleri'nin “Olü Bir Kelebek” tiyatro oyunu ve 2011 yılında Emre Caner'in yazdığı roman “Mihri Müşfik Hanımın İzinde” ile Mihri Hanım zavallı, yoksul ve acılar içinde ölmüş “asi ruhlu bir kadının kaçınılmaz sonu” şeklinde lanse edilirken kaynakçamızda yer alan Gizem Tongo ve Özlem Gülin Dağoğlu'nun makalesinde ve ArtDog İstanbul'un Dr. Necmi Sönmez ile olan röportajında ilk sona biraz daha ters düşecek bir sonu; başarılı, önemli yerlere gelmiş bir kadın olarak ve hiç de aciz olmayan bir şekilde öldüğü şeklinde.

Mihri Hanım'ın eserlerinin çoğu kayıp olsada Türkiye'de 32, İtalya'da 36, Fransa'da 23 ve Amerika'da 60'tan fazla eseri kayıt altına alınmış ve yaklaşık 150 eserlik portföyü günümüze kadar ulaşmıştır. Bunun dışında Ressamın papanın resmini çizdiği ve resmin yeni bir papa seçilene kadar yüksek bir ücret karşılığında bir süre Vatikan müzesinde sergilendiği sonra kaldırıldığı bilinmekte. Aynı zamanda bu çalışmasıyla Vatikan'da, Papa'nın resmini yapan ilk Müslüman kadın ressam olarak ünlendiği de biliniyor. Bununla birlikte Mihri Hanım ABD başkanı Franklin Delano Roosevelt, şair Edwin Markham ve Thomas Edison gibi başka ünlü isimleri de çizmiştir.

Meksika'nın Ölümsüz Bayramı

DÍA DE LOS MUERTOS

Neredeyse her kültürde ölüm, derin bir yası ve sonu simgelese de Meksika'da ölüm, korkulan bir olgu değil, hayatın bir parçasıdır bu nedenle de onunla barışık yaşamak gerekir. Çünkü bu kültüre göre sevdiğimiz, ancak onları hatırlamayı bıraktığımız an aramızdan sonsuza dek ayrılırlar. Bu geleneğin en güçlü yanı, unutulmaya karşı gelme çabasıdır. Meksikalılar; atalarını, beraberinde getirdikleri anı ve hikayelerini nesiller boyu yaşatmayı amaçlar. Her yıl 1-2 Kasım tarihlerinde iki gün süren kutlamalar yapılır. 1 Kasım çocukların, 2 Kasım ise yetişkinlerin ruhlarına adanmıştır.

ÖLÜLER GÜNÜ'NÜN TARİHİ

Aztekler, Mayalar vb. Mezoamerikan toplumlar ölümün hiç bitmeyen bir döngünün parçası olduğuna inanıyordu. Bu inanişçe göre ölmüş kişinin ruhu, dokuz katmanlı bir yeraltı dünyasından geçerek ebedi dinlenme yeri olarak bilinen Mictlan'a ulaşırdı. Aztekler, ölüleri onurlandırmak için yaz aylarında uzun süren festival ve kutlamalar düzenlerdi. Bu festivaller ölülerin ruhlarını korumakla görevli Ölüler Tanrıçası "Mictecacihuatlı"ya adanırdı. Bu eski kültürlerde gerçek kuru kafalar toplanır ve ritüellerde sergilenirdi. Günümüzdeki "Şeker Kurukafaları" yani Calaveras'lar buradan gelmektedir. Bugünkü Ölüler Günü kutlamalarının çoğu bu festivallerden türemiştir.

ÖLÜME GÜLÜMSEYEN KAFATASLARI: CALAVERALAR

Ölüler Günü'nde Calaveraları her yerde görmek mümkündür. Meksika'da ölüm, korkuyla değil, renkli bir bakış açısıyla ele alınır. Bu sebeple Calaveralar genellikle ölüme güler gibi bir gülümsemeye çizilir. Kil süslemeleri ve en bilinen biçimi olan yüz boyama gibi birçok farklı formda olabilen süslenmiş Şeker Kafatasları özellikle çocuklara hediye edilir, sevdiklerinin ofrendalarına yerleştirilir. İlk kez karikatürist José Guadalupe Posada tarafından çizilen zarif elbiseler giymiş kadın iskeleti La Catrina, Ölüler Günü'nün en popüler Día de Muertos ikonlarından biridir. Bu figür, ölümün sınıf farkı gözetmediğini simgeler.

Ölüler Günü'nün Temel Unsuru: Ofrenda

Ofrenda, İspanyolca'da "sunu" ve "adanmışlık" anlamlarına gelir. Bunlar Meksika'da Día de Muertos kutlamalarında, ölen kişinin ruhunun yaşayanların dünyasına geri döneceği inancıyla evlerde veya mezarlıklarda kurulan geçici sunaklardır. Bu sunakların, ölenlerin dualarını duyup, yemeklerini koklayıp kutlamalara katıldıkları için ölüler diyarından ziyaretleri teşvik ettiğine inanılır. Ofrendalar; parlak sarı kadife çiçekleri (Marigold çiçeği), ölen kişinin fotoğrafları ve onurlandırılan kişinin en sevdiği yiyeceklerle süslenir. Marigold çiçeğinin ölülerin ruhlarına yol gösterdiğine inanıldığı için bu çiçek, önemli bir unsurdur. Sokaklar, mezarlıklar ve sunaklar boyunca uzanan çiçekler renkli bir görüntü ortaya çıkarır, aynı zamanda da ruhani bir görev üstlenir. Marigold çiçeklerinin oluşturduğu bu yola "Altın Yol" denir.

MEZARLIĞA YAPILAN ZİYARETLER: VELACIÓN

Meksikalı aileler, kaybettikleri sevdiklerinin mezarlarını temizler, süsler ve gece boyunca mezarın başında nöbet tutar. Şarkılar söylenir, hikâyeler ve ölen kişinin anıları anlatılır hatta bazen dans edilir. Aileler yanlarında yiyecekler getirir ve bir nevi "gece pikniği" düzenlenir.

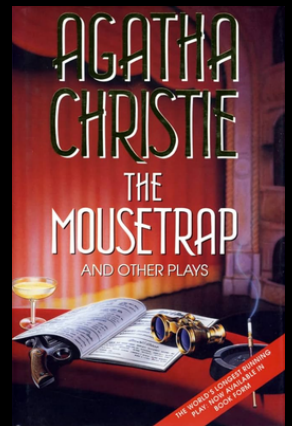
Meksika'nın birçok bölgesinde Día de los Muertos farklı şekillerde yaşatılır ancak ortak nokta, ölümün hayatın bir parçası olduğunu kabullenmek ve ölümlerle barışık bir bağ kurmaktır. Día de los Muertos, 2008 yılında UNESCO Somut Olmayan Kültürel Miras Listesi'ne eklenmiştir. Ölüler Günü geleneği edebiyata, sanata, mimariye ve sinemaya yansımıştır. Sinemada en bilinen örneği "Coco" adlı filmidir.

AGATHA CHRISTIE

AGATHA CHRISTIE: QUEEN OF MYSTERY

Agatha Christie (Dame Agatha Mary Clarissa Christie) was a British author born in 1890 that is known all around the world for her 66 detective novels, 14 short story collections and numerous plays, one of them, called "The Mousetrap", holding the record of the world's longest-running play. She is the best-selling novelist of all time, with her works being translated into more than 100 languages and over 2 billion copies of her books having sold worldwide. She is outsold only by The Bible and Shakespeare.

Christie is also best known for creating iconic characters that are included in most of her books such as the brilliant Belgian detective Hercule Poirot and the very clever and intuitive Miss Jane Marple. An interesting fact about Hercule Poirot is that when he died, he was given a front-page obituary in "The NY Times" with the title "Hercule Poirot Is Dead; Famed Belgian Detective". Which is certainly unusual because giving a fictional character such recognition in a real-world newspaper, especially at the front-page, is a rare phenomenon.

Ms. Marple, on the other hand, was an elderly woman with amazing observational skills and a deep knowledge of human psychology who solved crimes by drawing parallels from life in the English countryside. Christie mentioned that Ms. Marple wasn't based on her grandmother but acknowledged that her step-grandmother, Margaret Miller, served as an inspiration. Both Marple and Miller shared a tendency to expect the worst from everyone and everything, often with almost an eerie accuracy.

It is said that Agatha Christie sometimes used to read one or two chapters of her recently finished book, before publishing, to her family and ask them to guess the murderer, which her daughter always knew who it was. Additionally, she wrote six love novels under the pseudonym Mary Westmacott. As her daughter had said in an interview; the books were, much to Agatha's pleasure, modestly successful and she succeeded in keeping her identity as Mary Westmacott unknown for nearly 20 years.

Agatha Christie has a significant connection with Istanbul's Pera Palace Hotel. Between 1926 and 1932, she frequently stayed in room 411, where she is said to have written part of "Murder on the Orient Express". The room has been dedicated to her and preserved in her honor. It features a replica of the typewriter she used, original antique furniture, a collection of her books and some pictures of her as well

Agatha Christie also showed a deep interest in archeology. After her marriage in 1930 to her second husband Max Mallowan, an archeologist, she often accompanied him on expeditions in the Middle East. And these experiences inspired several of her novels, including "Death on the Nile", "Appointment With Death" and "Murder in Mesopotamia". She was also passionate about music, having trained as a pianist and singer in her youth.

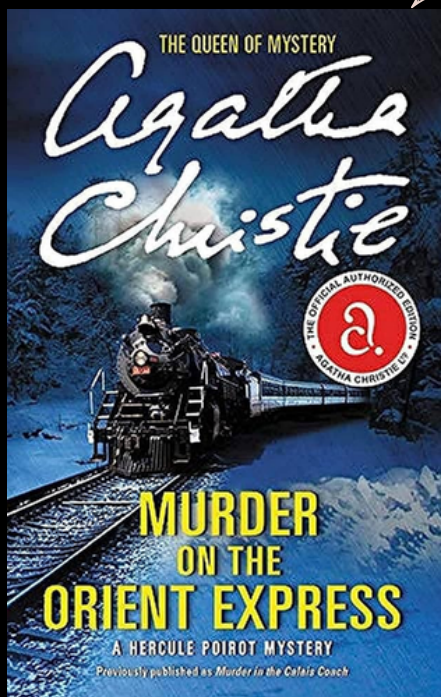
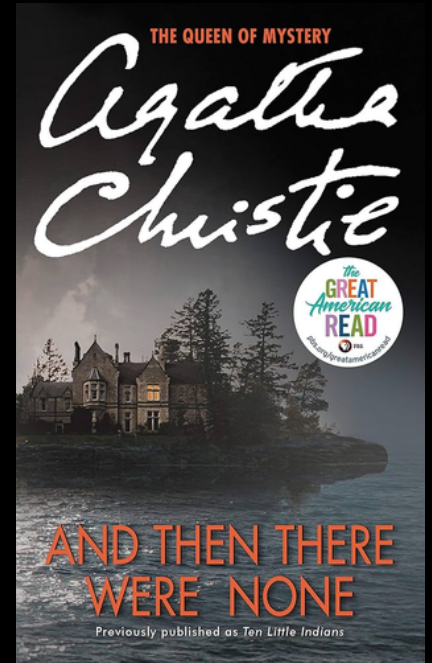
Christie's effect on the mystery genre is unmatched, her novels continue to be adapted into television series, movies and stage productions. Moreover, in 1971, she was awarded the title of "Dame Commander of the Order of the British Empire" (DBE) by Queen Elizabeth II in recognition of her contributions to literature. Agatha Christie had a unique way of storytelling that never failed to baffle the readers and leave them in pure astonishment.

Even decades after her passing in 1976, Christie's stories continue to influence and inspire many people, proving that a well-crafted mystery never dies.

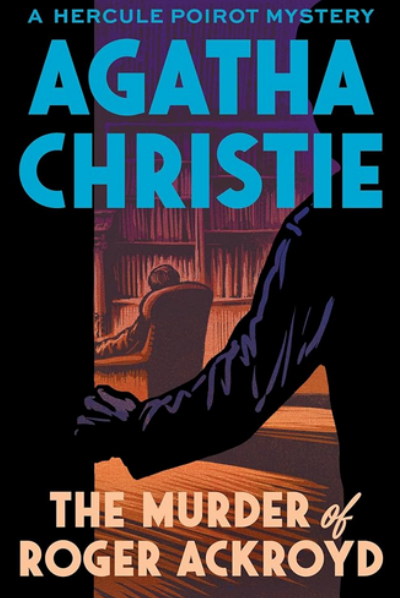
Some of her most famous and beloved works include "The Murder on the Orient Express", "The Murder of Roger Ackroyd", "Crooked House" and "And Then There Were None".

The book which Agatha Christie described as the most difficult of her books to write is "And Then There Were None". Which is also one of the top-selling books of all time, with over 100 million copies sold. This novel remains a classic of crime fiction due to its unexpected twists, ingenious plot and psychological depth. It is a perfect example of Agatha's talent to create a suspenseful atmosphere in her stories and keep the readers guessing until the end. Also, unlike many of Christie's other books, there is no detective figure like Hercule Poirot to solve the case. It is all left for the readers, as well as the characters in the story, to solve it, which could be one of the reasons why it's so good and loved.

"Murder on the Orient Express" is a book, representing the complexity of human nature, that questions a moral dilemma: Should the law be followed under any circumstances, or are there times when moral justice isn't on the law's side? The novel also demonstrates that people often act out of emotions, distress, or injustice. And these aspects can lead to morally difficult decisions. Therefore, it indicates that people can be shaped by past events. This book has been adapted multiple times for stage, television and film. But the most recent adaptation of it is the movie that was released in 2017. Although this movie has some slight differences from the book, it remains true to the core of the original story.

The book "The Murder of Roger Ackroyd" has a deceptive and astonishing story and was first published in 1926. Because of Christie's unusual way of using red herrings through the narrator, the book became a huge hit and was praised for its originality. The novel also had a significant impact on the detective genre by laying the foundation for other authors to try the concept of the unreliable narrator. But it also faced criticism for misleading the readers and it was considered an unfair trick. However, over time, it came to be viewed as one of Christie's finest works.

Another one of her most famous and admired novels is "Crooked House". This book makes you think of the causes for a person to become a perpetrator by raising the question: "Can people be born evil?". The novel reminds people that a crime can be committed by anyone, even by the people we least expect. With its psychological tension, thrilling plot, characters with strong characteristics and a very unexpected twist it also brings up a moral dilemma: How should justice be done when the murderer is a child?

In conclusion Agatha Christie's books go beyond simple plots, they feature intricate mysteries, each being different from the other, unraveled in extraordinary ways that always shock the readers. The books also explore several ethical and philosophical questions and themes, for example human nature, morality, justice and reliability, that make them not only interesting to read but also thought-provoking. Christie's spectacular storytelling techniques and her stories will live on for centuries and never fade away...

MARIANA ÇUKURU

DÜNYA'NIN EN DERİN YERİNE YOLCULUK

Mariana Çukuru'nu duymayan yoktur sanırım. Dünya'da en çok merak edilen yerler arasında 1. sırada yer alan Mariana Çukuru Dünya'daki en yüksek dağ olan Everest'ten 2 kilometre daha yüksekte olarak yaklaşık 11 kilometredir. Mariana Çukuru Pasifik Okyanusu'nda yer almakta olup Japonya ve Endonezya ülkelerine yaklaşık olarak aynı uzaklıkta bulunur. Eminim ki çoğunuzun aklında bu büyük çukurun nasıl oluştuğu sorusu var. Bu çukur bilimsel adı subdüksiyon zonu olan olayın meydana gelmesiyle ortaya çıkar. Kısaca anlatmak gerekirse okyanus levhasının bir başka levhanın altına daldığı bir bölge üzerinde oluşmuştur. Bu süreçte, yoğun okyanus levhası mantoya doğru itilir ve derin çukurlar meydana gelir. Genelde en çok merak edilen soru da bu çukurda canlılar yaşıyor mu?

Bu soruya cevap verirken şu bilgiyi de vermek isterim: Çukurun sıcaklığı 1 ila 4 derece arasında değişir. Ayrıca Güneş ışığı bu çukura kadar ulaşamadığı için çukur her zaman karanlıktır. Ama size şaşırtıcı bir bilgi vermek isterim, bu kadar değişik bir durum olmasına rağmen çukurun derinliklerinde çok ve farklı çeşitlerde canlı bulunur. Bu canlılara birkaç tane örnek vermek gerekirse amfipodlar, halomonas bakterileri ve xenophyophorea verilebilir. Şimdi sıra geldi bu kadar derin bir çukur hakkında nasıl bu kadar çok bilgi sahibi olduğumuzu öğrenmeye. Öncelikle herhangi bir insanın yüzücü kıyafetleri giyip çukura inmesi imkansızdır, çünkü bunun nedeni çukurun basıncı deniz seviyesinin basıncından 1.100 kat daha fazladır yani bu da insanlar için ölümcül anlamına gelir. Ama tabii ki teknoloji geliştikçe bu sorun da çözülmüştür. Çukurun derinliği ilk kez 1875 yılında Hsm Challenger adı verilen o döneme göre üstün bir özellik taşıyan gemiyle keşfedilmiştir. Bu özellikte gemide ultrason cihazındaki gibi ses dalgaları gönderen ve bu dalgaların geri yansısıyla derinliği ölçen bir aletin olması. Zaten bu geminin asıl amacı da okyanus tabanının haritasını çıkartmaktır. Hatta o döneme kadar okyanusun derinliklerinin her yerde aynı olduğu sanılmaktadır. Bu tarihten sonra yapılan araştırmaları şu şekilde sıralanabilir:

1960: Jacques Piccard ve Don Walsh, Trieste denizaltısıyla Mariana Çukuru'na inerek tarihte ilk insan keşfini gerçekleştirdiler.

2012: Yönetmen ve kâşif James Cameron, özel denizaltısıyla çukura inen ilk kişi oldu ve çukurdan yüksek çözünürlüklü görüntüler kaydetti.

• Günümüzde: Uzaktan kumandalı araçlar ve robot denizaltılar, çukurun ekosistemini ve jeolojisini daha detaylı incelemeye devam ediyor.

Sıra geldi bu çukurun önemine:

1. Jeolojik Araştırma: Dünya'nın levha hareketlerini ve okyanus tabanının oluşumunu anlamak için kritik bir laboratuvar.
2. Ekolojik Önemi: Aşırı koşullara adapte olmuş canlıları inceleyerek yaşamın sınırlarını anlamamıza yardımcı olur.
3. Biyoteknolojik Potansiyel: Çukurda yaşayan organizmalar, yeni enzimler ve antibiyotikler için potansiyel kaynak sağlar.
4. İklim ve Çevre Çalışmaları: Sedimanlar ve mikroorganizmalar, okyanusların geçmiş iklim koşullarına dair bilgi verir.

Sonuç olarak; Mariana Çukuru, Dünya'nın en derin noktası olarak hâlâ keşfedilmeyi bekleyen büyük bir sırdır. İnsanlık, teknolojisi ve merakı sayesinde çukurun derinliklerine ulaşırsa da, buradaki yaşam ve jeolojik süreçler hâlâ pek çok gizemi barındırıyor. Mariana Çukuru, bize Dünya'nın ne kadar uçsuz bucaksız ve sırlarla dolu olduğunu bir kez daha hatırlatıyor.

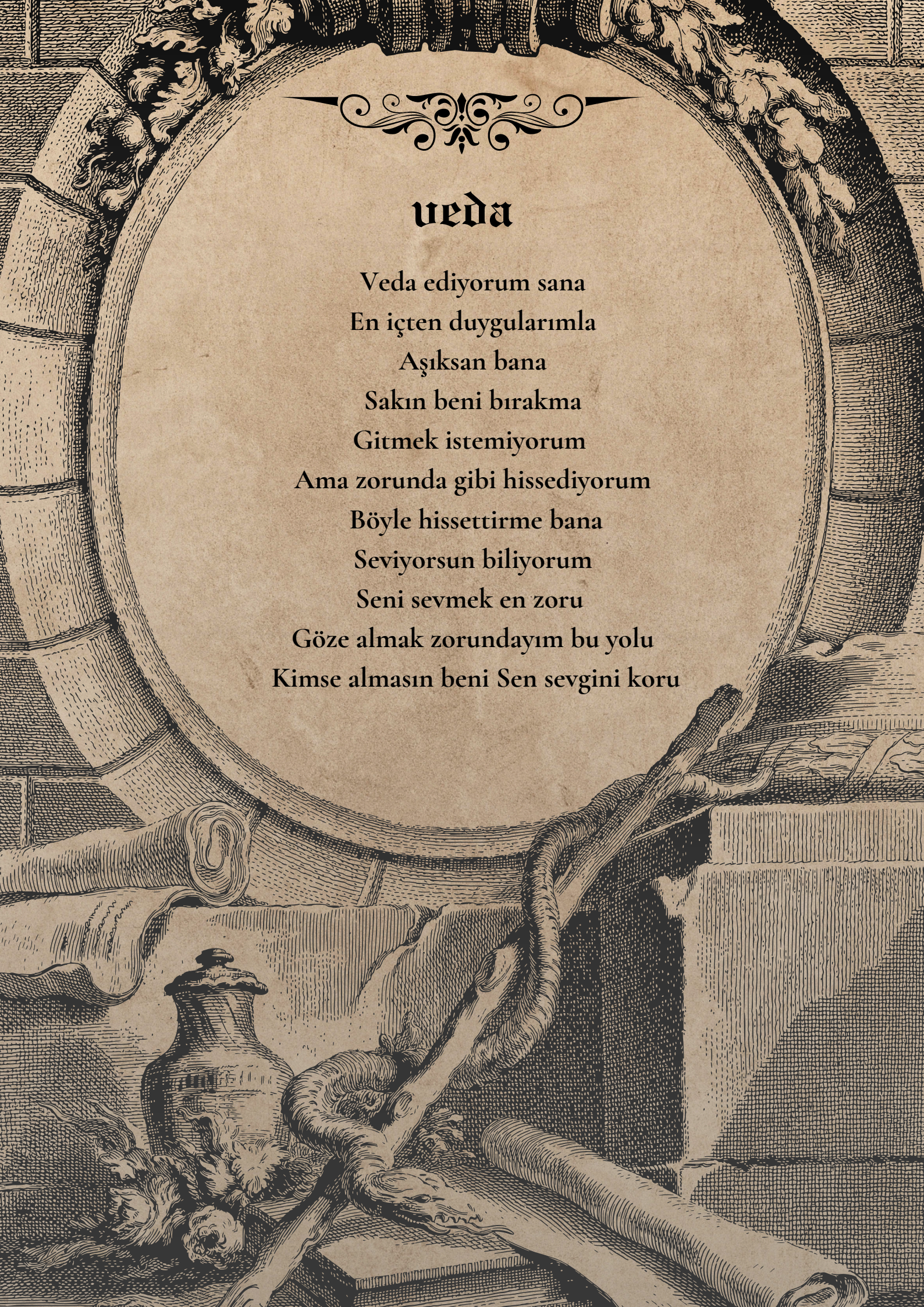
İNSANLIĞI YAŞATMAK

İnsanlığı Yaşatmak İnsan kimdir? Çevremizde gördüğümüz ve görebileceğimiz, tanımını yaparken bile bazen zorlanabileceğimiz veya sadece kişi, birey deyip geçebileceğimiz kimseler midir? Bence değildir. Çünkü sırf bir canlıyı bu şekilde nitelemek bile o canlıyı duygusuz bir canavara çevirmeye yetiyor. Biz insanlar hissetme, düşünme, karar verme gibi özelliklere sahip olan canlılarız. Aslında bizi diğer canlılardan ayıran en önemli özellikler de bunlarken duygularımızı nasıl bu kadar değersizleştirebiliriz? Hissetmek olarak nitelendirebileceğimiz aslında içimizdeki merhamet duygusunu ortaya çıkaran bu özelliğimiz bizi insan yapan başlıca şeymiş, son günlerde çok üzücü şekillerde öğrendik. Nasıl mı öğrendik? Hepimizin az çok duyduğu yakın zamanda yaşanan bir olay var. İnsan demeye bin şahit isteyecek ama yine de insan olarak tanımlanabilen bir birey, bu Dünya’da bizlere maruz kalarak yaşamaya çalışan bir hayvan dostumuzu katletti. Artık böyle kan dondurucu olayları o kadar çok görür olduk ki şu an belki çoğumuzun aklında bu durum ufak bir olaymış gibi silinip ya da göz yumulup unutuldu. Hani demiştik ya insanı insan yapan özellikleri var hissetme duygusu gibi, işte bazen biz o duyguyu, merhamet duygumuzu, kalbimizin sesini unutup susturabiliyoruz. Bana insanlığımızın yaşayıp yaşamadığını sorgulatan şeylerde aslında böylelikle başlıyor. Duygularımızı nasıl bu kadar bastırıp böyle varlıklara dönüşüyoruz ya da insan olmak aslında böyle bir şey mi? Yaşanan kötü, kan dondurucu olaylar arasında, benim hayvan dostlarımızla ilgili olan bu olayı seçmemin sebebi ise kimseye hiçbir zararı dokunmayan, tek yaptığı nefes almak ve yaşamaya çalışmak olan bir canın, gaddarca rahatsızlık duyulmadan bu hayattan alınabiliyor olması. Üstüne üstlük bu durum sonucu sorumlu kişinin kılına zarar gelmeden serbest kalabilmesi gibi korkunç bir gerçek de varken. İşte bu yüzden soruyorum herkese: “İnsanlığımız Yaşıyor Mu?”

Eylül Eda Dal

veda

Veda ediyorum sana
En içten duygularımla
Aşıksan bana
Sakın beni bırakma
Gitmek istemiyorum
Ama zorunda gibi hissediyorum
Böyle hissettirme bana
Seviyorsun biliyorum
Seni sevmek en zoru
Göze almak zorundayım bu yolu
Kimse almasın beni Sen sevgini koru

Ben Ne Yaptım Size

Nasıl çıkmaza girer insan?
Nasıl bıkar bu hayattan?
Sevildiğini hissedemeden
Nasıl göçüp gider dünyadan?

Bu mu sizin adaletiniz?
Böyle adalet olmaz biliniz
Millet orada hayatını yaşarken
Beni nasıl ölüme terk ettiniz?

Sadece bir şey istedim hayatta
Sevmek, sevilmeğe istedim doyasıya
Herkes prenses gibi sevilirken
Annem bile sevgiyle bakmadı bana

Ben kendimden öğrendim sevmeyi
Ama hiç bilmeden seilmeyi
Sizden öğrendiğim tek bir şey vardı:
Ne olursa olsun hayata küsmekti

Ben şefkatle büyümeğe istedim
Hayatım boyunca bunu hayal ettim
Ama benden başka kimse yoktu yanımda
Beni sadece ben sevdim

Şimdi düşünüyorum sessizce
Ben ne yaptım da böyle oldu diye
Arkamdan bıçaklamışlar beni
Hep bakarken

JACK LONDON

1876-1916

Asıl adı John Griffith Chaney olan Jack London, Amerikalı yazar, gazeteci ve sosyal aktivisttir. Kendisi maceraperest kişiliği ve doğaya ilgisiyle tanınır. Klodike'te altın aramaya gidenlere katıldıktan sonraki deneyimleriyle yazdığı Vahşetin Çağrısı (1903) ve Deniz Kurdu (1904) gibi eserlerinde bulunduğu romanlarından elde ettiği başarılarla 30 yaşına geldiğinde uluslararası bir üne kavuşmuştur. Genellikle yaşam, ölüm ve varoluş savaşı gibi konularda yazmıştır. Martin Eden, Demir Ökçe ve Vahşetin Çağrısı en önemli eserlerindedir.

Ana karakterimiz Winter Hall, son yıllarda pek çok önemli siyasetçi, iş adamı, tüccar gibi farklı mesleklere ve konumlara sahip kişilerin şüpheli ölümlerinin altında gizemli bir örgüt olduğunu düşünmektedir. Amerika'da, hatta bütün dünyada şimdiye dek faaliyet göstermiş olan en berbat süikast örgütünü ortaya çıkarmaya iki yıldır kendini adanmış durumdadır. En sonunda arkadaşı sayesinde büronun ikametgâhlarından birine gider. Orada büronun şefi Ivan Dragomiloff ile tanışır. Hall ondan Süikast Bürosu şefinin öldürülmesini ister.

Dragomiloff "Eğer ölümümü haklı çıkaracak ölçüde yanlış davranışlarda bulunduğumu ispatlarsanız, sizin isteğiniz kabul edilir" der. Çünkü Süikast Bürosuna göre sorumluluğu onlara ait olan ölümler için bunu hak etmeyen ve ölümü insanlığa fayda sağlamayan tek bir kişi bile yoktur. Konuşmadan sonra ikili günlerce buluşup tartışır ve en sonunda Hall, Dragomiloff'un haksız olduğunu kanıtlar. Bunun üzerine Dragomiloff kendi süikast emrini kabul eder. Hall ona süikast emrine gerek olmadığını sadece büroyu kapatmasının yeterli olacağını söyler ama Dragomiloff'u ikna edemez.

Bir kaç gün sonra sevdiği kadın Grunya'nın evine davet edilen Hall, Grunya'nın dayısı Sergius Constantine'in aslında Süikast Bürosunun şefi olduğunu görür. Ona tekrardan emri geri alması için yalvarır lakin Dragomiloff kararından geri dönmez ve kızını Hall'a emanet eder. O günün akşamında eşyalarını toplayıp büronun en yetenekli süikastçısını çağırır ve ona kendi süikast emrini verip kaçar. Büronun kurallarına göre süikast en geç 1 yıl içerisinde işlenmelidir.

Dragomiloff yokluğunda 1 yıl boyunca süikastı yönetmesi için Hall'ı geçici sekreter yapar. En başta Hall gibi süikastçılarda bu duruma karşı çıkararak şefin emirlerine uymak istemezler. Fakat sonrasında Dragomiloff kendi süikastçılarını öldürmeye başlar. Onun kararlılığını gören diğer süikastçılar artık bu görevi ciddiye alarak her yerde onu arayıp öldürmeye çalışırlar. Süikast Bürosu, Jack London tarafından başlanıp ölümünden sonra Robert L. Fish tarafından tamamlanıp 1963'te yayımlanmıştır. Roman, ölümün ve şiddetin ahlaki sınırlarını sorgularken, aynı zamanda güç ve ideal arasındaki kırılma dengesini de gözler önüne serer. Süikast Bürosu aksiyon ve macera kurgusunun ötesinde, şunu da hatırlatır: Her güçlü ilke eninde sonunda sahibini de yargılar.

Karıncalar Arasında Sosyal Parazitizm

Sosyal Parazitizm Nedir ve Nasıl İşler?

Sosyal parazitizm, bazı karınca türlerinin başka karınca kolonilerini ele geçirerek veya sadece saldırarak onların iş gücünü kullanmasıdır. Bu parazit karıncalar, bildiğimiz o çalışkan karınca düşüncesinin aksine yiyecek toplama, yumurta bakımı ve yuvayı koruma gibi görevleri kendileri yapmak yerine, saldırdıkları ev sahibi koloninin işçilerine yaptırır. Bu durum genellikle içerisinde bilinenin aksine birden fazla türün yaşadığı karma kolonilerin oluşmasına yol açar. Örneğin bazı köleci karıncalar kırmızı renkteyken, köleleştirdikleri türler siyah renklidir. Bir yuvada hem kırmızı hem siyah karıncaların panik hâlinde bulunması, sosyal parazitizmin açık bir işaretidir. Ancak tüm sosyal parazitler aynı yöntemi kullanmaz. Bu noktada sosyal parazitizmin farklı türleri devreye girer.

Geçici Sosyal Parazitizm:

Geçici sosyal parazitizmde temel sorun şudur: Parazitik kraliçe, ev sahibi koloni tarafından "yabancı" olarak tanınmadan sanki hep oradaymış gibi kabul edilmelidir. Peki ama akıllarda bir soru; Karıncalar birbirlerinin tıpatıp aynısı olmalarına rağmen birbirini nasıl tanır? Bu sorunun en basit cevabı kokudur. Karıncaların görme ve duyma duyuvarı çok fazla gelişmemiştir (hatta bazı karınca türleri [özellikle tünelci Toprak üstüne çıkmayan türler] direkt olarak kördür) Fakat bu eksiliği karşılamak adına Karıncalar, vücutlarının dış yüzeyinde bulunan kutikular hidrokarbonlar (cuticular hydrocarbons, CHC) sayesinde kolonilerini, kolonilerindeki işçiler de karıncayı tanır ve saldırmaz. Her koloninin kendi kraliçesinden gelen kendine özgü bir kimyasal imzası vardır ve işçiler, antenleriyle temas ederek bu imzayı sürekli kontrol eder. Bu imzayı taşımayan herhangi bir karınca koloni için potansiyel bir tehdit olarak algılanır ve direkt olarak saldırılır. Bu sistem çok hassastır; küçük bir fark bile saldırıya yol açabilir.

Karıncalar çoğu zaman doğadaki en kolektif ve sosyal canlılar olarak bilinir. Küçük boyutlarından gelen dezavantajı dengelemek adına 100-140 milyon yıllık bu evrimsel süreçte yaklaşık 12.000 farklı türe ayrılmış ve her bir tür yaşadığı ortam koşulları ve çevresel etkenlerden dolayı birbirinden farklı adaptasyonlar geliştirmiştir. Tüm karıncalarda ortak sayabileceğimiz özellikler arasında büyük koloniler hâlinde yaşamak, görev paylaşımı yapmak ve birlikte hayatta kalmayı başarmak gibi sosyal etmenler olsa da hayatta kalmak için geliştirilen bu fazla sosyallik her zaman istendiği sonuçları vermeyebilir. Bazı karınca türleri, başka karıncaların emeğini sömürerek yaşamlarını sürdürür. Bu davranış biçimine sosyal parazitizm adı verilir. Bu ilginç olgu, özellikle köleci karıncalar söz konusu olduğunda, doğadaki en çarpıcı örneklerden birini oluşturur. Sosyal parazitizm, iş birliği üzerine kurulu bir toplumda bile sömürünün nasıl ortaya çıkabildiğini gösterir.

Sosyal Parazit Karıncaların Kullandığı Farklı Yollar:

Karıncalar kolonileri son derece kapalı ve savunmalı sosyal sistemlerdir. Bir koloniye yabancı bir bireyin girmesi neredeyse imkânsızdır; çünkü karıncalar, kolonilerini kimyasal tanıma sistemleri sayesinde korur. Sosyal parazit karıncaların başarısı, bu sistemi aşabilmelerine dayanır. Bu nedenle sosyal parazitizm yalnızca davranışsal değil, aynı zamanda kimyasal bir olgudur.

Geçici parazit kraliçe bu sistemi nasıl aşar?

Geçici sosyal parazit kraliçeler birkaç farklı strateji kullanır:

-Kimyasal kamufraj;

Parazit kraliçe, ev sahibi işçilerle (genellikle daha güvenli olduğundan yuvadan atılmış ölü işçilerin vücudunu sürerek yapar) ya da doğrudan ev sahibi kraliçeyle fiziksel temas kurar. Bu temas sırasında kolonide karıncaların kutikular hidrokarbonları, parazitin vücuduna geçer. Böylece parazitik kraliçe, koloniye aitmiş gibi kokmaya başlar. Bu yöntem özellikle öz kraliçenin öldürülmesi sırasında etkilidir; çünkü saldırı esnasında hidrokarbon transferi maksimumdur.

-Kimyasal taklit:

Bazı parazit türleri yalnızca hidrokarbon "çalmakla" kalmaz; benzer hidrokarbonları kendileri sentezler. Bu, evrimsel olarak gelişmiş bir özelliktir ve genellikle ev sahibi türle yakın akrabalık gerektirir. Buda bizi Emery kuralına götürür lakin bu kuralı biraz sonra açıklayacağız.

Peki koloninin öz kraliçesinin öldürülmesi neden önemlidir?

Koloninin kimyasal kimliği büyük ölçüde kraliçe tarafından belirlenir. Ev sahibi kraliçe öldürüldüğünde Koloninin kimyasal dengesi bozulur. Parazitik kraliçe, yeni kimyasal referans noktası hâline gelir. Bundan sonra yumurtladığı kendi türünün yumurtaları otomatik olarak koloni tarafından kendi kolonisinin olarak algılanır ve bakımı üstlenilir. Bir kraliçe karıncanın ortalama 10 ila 30 yıl arası değişebilen ömründeki en zor ve genelde kraliçenin ölmesiyle sonuçlanan kısım ilk yıldır çünkü kraliçe sıfırdan bir koloninin temellerini tek başına atmaya zorundadır en büyük avantajı birliktelik olan bir canlı için bu hayatında karşılaştığı ve karşılaştacağı en zorlu görevdir. Örneğin yapılan bir araştırmada *Selonopsis invicta* (ateş karıncası) türü 980 tane genç kraliçeden çiftleşme uçuşu sonrası 120 gün hayatta kalmayı başaran kraliçe sayısı sadece ama sadece 5 yani %0,5'lik bir oran var ki bu sadece ilk 120 gün için geçerli eğer 1 yıla bakarsak bu oran %0,04'e kadar düşüyor. İşte parazitik kraliçeler bu konuda zaten işçileri var olan bir koloniyi devraldığı için bu zorlu ve genellikle başarısız olan bu süreci atlamaş olurlar.

Kalıcı İnquiline Parazitizm:

Kalıcı inquiline parazitizm, kimyasal açıdan daha incelikli bir strateji gerektirir. Çünkü öz kraliçe öldürülmez. Parazitik kraliçe, bu sefer kraliçeliği devralmak yerine uzun süre aynı kolonide fark edilmeden yaşamaya çalışır. Ayrıca bu parazitik türler kendi işçilerini üretmek yerine doğrudan türün devamlılığı adına kraliçe ve erkek üretmek için yumurtlar. Peki bu parazitik kraliçelerin stratejileri nelerdir?

a) Kimyasal baskılama

Bazı inquiline türleri, vücutlarında çok düşük miktarda hidrokarbon taşır. Bu durum kimyasal olarak önemsiz olmak anlamına gelir. Sonuç olarak işçiler, parazitik kraliçeyi net bir şekilde sınıflandıramaz ve tanıma eşliğinin altında kaldığı için saldırı tetiklenmez.

b) Kimyasal uyum

Zamanla parazitik kraliçe Koloninin hidrokarbon profilini pasif olarak üstüne alır ve kendi ürettiği hidrokarbonları ev sahibiyle uyumlu hâle getirir. Bu süreç haftalar hatta aylar sürebilir. İnquiline'ler genellikle işçi üretmez, çünkü işçi üretmek enerji maliyetidir ve kolonide zaten hazır iş gücü ve geçici parazitiklerin aksine yeni işçi nesilini yumurtlayacak bir başka kraliçe (koloninin kendi öz kraliçesi) vardır. Amaç, genlerin yayılmasıdır, koloni yönetimi değil. Bu yüzden tüm enerji Erkek ve kraliçe üretmeye harcanır. Aman aman resmen inanılmaz...

Köleci (Dulotik) Parazitizm:

Köleci karıncalar, sosyal parazitizmin en agresif ve en karmaşık biçimini sergiler. Şahsen benimde en çok ilgimi çeken bu parazitizm türünde resmen kimyasal silahlar bu kimyasal silahlardan doğan davranışsal manipülasyonlar gerçekleşir. Başka kolonilere baskın yapan bu türler diğer anlattığım türlerin aksine var olan kolonileriyle baskına giderler ve baskın yaptıkları koloninin yumurta ve pupalarını çalarlar çünkü bu yumurta ve pupaların daha kimyasal kimliği henüz belli değildir. Kendileri bu yumurtaları yetiştirmelerinin ardından bu yumurtalardan çıkan işçiler kendini bu koloniyeye ait zanneder ve kendisini kaçırarak koloninin yumurtalarına bakar, yemek toplar hatta gelecekte bu baskınlara onlarda dahil olur. Genellikle baskın yaptıkları kolonide kafa karışlığından faydalandıkları için iki tarafta az zayıyat verir (baskın yapılan koloninin yumurtalarını saymazsak tabii) ve bu sayede belli bir süre sonra baskın yapılan koloni toparlanır. Koloni toparlandıktan sonra kuvvetle muhtemel bir daha baskın yer hatta işin trajikomik kısmı ilk baskından sonraki bu baskınlarda koloninin aslında kendi işçileri olan fakat yumurtayken kaçırılan işçilerde dahil olabilir. Her ne kadar kendi kolonileri olsada obligat köleciler evrimsel olarak köleciliğe aşırı bağlanmıştır ve bundan dolayı geliştirdikleri adaptasyonlarda tamamen bu kimyasalları üretme ve savaşmaya uygun çenelere yöneliktir bundan dolayı da diğer karıncaların yapabildiği yumurta bakımı gibi temel görevleri yerine getiremezler çünkü morfolojileri (örneğin çene yapıları) elvermez. Bu yüzden de obligat köleciler köleye muhtaçtır çünkü köleler olmadan koloni dolaylı olarak çöker. Buda evrimsel bir geri dönüşüzlük örneğidir. Bu baskınlar sırasında:

a) "Dufour" bezinden salgıladıkları kimyasalları kullanırlar ve bu kimyasallar Özellikle *Polyergus* gibi obligat kölecilerde Hedef kolonideki işçilerin koordinasyonunu bozar, işçileri yatıştırabilir ya da en ilginç işçilerin birbirine saldırmalarına neden olabilir. Bu durum "kimyasal kaos" yaratır ki buda karıncaların az önce bahsettiğim en önemli birbirini tanıma ve iletişim stratejisidir. Yani aslında bu türler baskın yaptıkları kolonilerin doğrudan iletişim ağlarına saldırır.

b) Normalde alarm feromonları koloniyi savunmaya geçirir. Ancak köleci karıncalar, alarm sinyalinin yanlış yönlendirilebilir veya aşırı alarm yaratarak panik ve düzensizlik oluşturur. Sonuçta savunma etkisiz hâle gelir.

Polyergus cinsi bir işçi karıncanın orak şeklindeki çene yapısı

Emery Kuralı ve Evrimsel Bağlantı

Bilim insanlarına göre sosyal parazitler genellikle ev sahibi türlerle yakın akrabadır. Bu düşünce Emery Kuralı olarak bilinir. Yakın akrabalık, parazitlerin ev sahibinin kimyasal sinyallerini taklit etmesini kolaylaştırır. Dünya genelinde 12.000'e yakın karınca türü olmasına rağmen, sosyal parazit olan türlerin sayısı oldukça azdır. Buna rağmen bu türler özellikle ılıman iklimlerde daha yaygındır. Sosyal parazitizmin neden bazı ortamlarda ortaya çıktığı ise hâlâ araştırılmaktadır.

Sonuç

Sosyal parazitizm, karıncaların yalnızca çalışkan ve sosyal canlılar olmadığını; aynı zamanda karmaşık, stratejik ve bazen acımasız davranışlar sergileyebildiğini gösterir. Bu durum, doğadaki iş birliği ve sömürü dengesini anlamamız açısından büyük önem taşır. Küçük canlıların dünyasında yaşanan bu büyük mücadele, doğanın ne kadar şaşırtıcı olabileceğini bir kez daha kanıtlamaktadır.

Gustav Klimt
"Anne ve Çocuk"
(Mother and Child)

"Cennet,
annelerin
ayakları
altındadır."

Dünyaya gözlerimizi açtığımız ilk andan itibaren, hayatı anlamlandırmaya çalışırken sığındığımız en güvenli liman annelerimizdir. Hayatın koşturmacası içinde dönüp arkamıza baktığımızda, her düştüğümüzde bizi kaldırmak ve başarılarımızda da arkamızda gururla durmak için hep oradadır. Büyüdükçe anlıyoruz ki, annelik sadece bizi dünyaya getirmekle bitmiyor. Annelik, sadece bir unvan değil; sabrın, fedakarlığın ve karşılıksız sevginin yeryüzündeki en somut halidir. Bir anne, çocuğunun ilk adımlarında heyecanlanan, ilk düşüşünde canı yanan, ilk başarısında ise gözleri gururla dolandır. Bizler büyürken, onların saçlarına düşen her akta, yüzlerindeki her çizgide bizim çocukluğumuzun ve gençliğimizin izleri vardır. Kendi hayallerini, uykularını ve hatta kimi zaman hayatlarını bizim için arka plana iten annelerimiz, bizlere sadece yaşamı vermez; aynı zamanda iyiliği, dürüstlüğü ve güçlü kalabilmeyi öğretir. Toplumların temel taşı olan ailenin mimarı da onlardır; çünkü onların şefkatiyle büyüyen her çocuk, yarının dünyasını daha yaşanabilir kılacak olan birer bireydir.

Mayıs ayının bahar günlerinde kutladığımız Anneler Günü ise duyduğumuz minneti dile getirmek için harika bir fırsattır. Ancak kabul etmeliyiz ki, bir ömrü bize adayan insanlara olan teşekkürümüzü tek bir güne sığdırmak haksızlık olur. Bu özel gün, sadece onlara süslü hediyeler almak ya da mesajlar atmak demek değildir; asıl anlamı, yorgun gözlerindeki tebessümü görebilmek, içten gelen bir sarılmayla teşekkür edebilmek ve hak ettikleri değeri onlara her gün hissettirebilmektir.

Bugün, bizlerin başarısı için her an dua eden, her düştüğümüzde bizi ellerimizden tutup kaldıran annelerimizin günüdür. Onların bizden tek beklentisi, yüzümüzdeki bir tebessüm ve kendimize, çevremize, milletimize faydalı birer insan olduğumuzu görmektir.

Başta binbir emekle bizleri yetiştiren kendi annelerimiz olmak üzere, yüreğinde anne şefkati taşıyan tüm kadınların Anneler Günü kutlu olsun!

ROMEO

*Bendeki yerini seviyordum Romeo
Çok seviyordum
Sen beni sevmesen de, ben
Ben seni seviyordum*

*Özlüyorum Romeo
Seni çok özlüyorum
Sen beni özlemesen de, ben
Ben seni özlüyorum*

*Unutamıyorum Romeo
Seni unutamıyorum
Sen beni unutsan da, ben
Ben seni unutamıyorum*

New Year's Day

Every year, when the clock strikes midnight and the sky fills with fireworks, we celebrate something much older than we realize: the beginning of a new year. But have you ever wondered where this tradition actually started? New Year's Day is one of those rare celebrations that sits at the crossroads of history, tradition, and pure global excitement. Today we think of it as fireworks, countdowns, and glittery outfits, but the story of New Year's goes way deeper than that.

The earliest New Year celebrations date back over 4,000 years to ancient Mesopotamia. Back then, the new year didn't start in January but in late March, around the beginning of spring. Later, the Romans -who loved a good calendar makeover- shifted the date to January 1st. They named the month after Janus, the two-faced god of beginnings, who could look both forward and backward. Pretty suitable for a holiday where we reflect on the past year while dreaming up our future goals.

Fast-forward to today, and New Year's has transformed into a truly global moment. Cities around the world celebrate in their own unique ways: the sparkling ball drop in New York City, lanterns lighting up the sky in Tokyo, and watching O Ses Türkiye in Türkiye! The details change, but the shared feeling is universal; hope, excitement, and a little bit of

Why Fireworks and Parties?

Fireworks didn't start as a pretty light show. In ancient China, loud noises and bright sparks were believed to scare away evil spirits. Today, the reason is simpler: fireworks bring people together. Whether you're in New York watching the Times Square ball drop or in Istanbul listening to countdowns along the Bosphorus, fireworks make everyone feel connected for a brief moment.

What makes New Year's especially fun is that it speaks to everyone. Kids love the fireworks and staying up past bedtime. Teens turn the night into a social highlight; countdowns, photos, group plans that may or may not actually happen. Adults get that fresh-start energy, planning new habits, new dreams, and sometimes a whole new version of themselves. And older generations see it as a moment of gratitude, reflection, and reconnecting with loved ones. No matter how old you are, there's something about counting down those last ten seconds that feels exciting and emotional.

Traditions

New Year's Eve is a night blessed with tiny traditions, the kind that add charm, energy, and a touch of superstition to the moment the clock hits midnight.

Eating 12 Grapes Under the Table: Spain

Grapes have long represented luck in love and good fortune. People used to eat 12 grapes under the table just one minute before midnight in Spain, now all over the World. One for each month of the year and one for each wish. Some say the sweetness or sourness of each grape predicts how that month will go. Others take a more modern approach: "Just finish the grapes before the clock stops, good fortune doesn't wait."

Denmark In Denmark, people celebrate the New Year by throwing old plates at the doors of their friends and loved ones. This tradition symbolizes loyalty, friendship, and good fortune. The more plates you find at your door on the morning of January 1st, the more people cared enough to literally “break something for you.”

A New Year’s Vision Board is a creative and visual way to map out your goals, wishes, and intentions for the upcoming year. People use photos, keywords, magazine cutouts, colors, and affirmations to represent what they want to attract , whether it’s success, new experiences, personal growth or items on your to-buy list. Think of it as a visual compass for the year ahead: something that reminds you where you want to go and who you want to become.

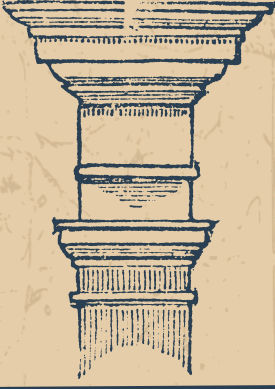

İnsan Olabilmek

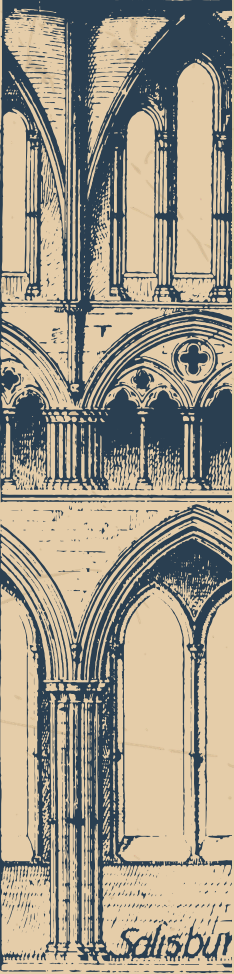
İnsan olabilmek önemli
Her şeyden değerli
İyi bir insansan eğer
Açılır güzel kapıların kilidi

En önemlisi saygı ve sevgi
Onlar insanın en iyi özelliği
Bunları sakın kaybetme
Yap elinden gelen her şeyi

Biraz çabala sen de hadi
İnsan etmeye çalış herkesi
Sen iyi bir insan olursan eğer
Onlar da örnek alırlar seni

EDEBİYAT

*Edebiyat eğlenceli aslında
Şiir, hikaye ve konuşmayla
Sen de bir dene
Denemeden yargılama
Zor belki ama
Sıkıcı değil asla
Başaramam deme
Bak başarılanlara
Şiir yakışır hayata
Anlatır bize en ince ayrıntısıyla
Kısa ve öz olur belki
Çok güzel anlatır ama
Herkesin duygusuna
Saygı duyar unutma
Şair her zaman duygularını belirtmez
Yazar senin de düşünceni kata kata*

Bir okul döneminin daha sonuna gelirken, dergimizin bu sayfasını hem bir teşekkür hem de yeni bir başlangıç için ayırmak istedik. Öncelikle, bu bayrağı bize devreden 12. sınıflarımıza, okulumuzun kültürü haline gelen bu dergiye verdikleri tüm emekler için sonsuz teşekkürler.

Bundan sonraki süreçte bizler, Derin Ela Göysen ve Defne Yılmaz olarak dergi yönetimini devralmanın heyecanını yaşıyoruz.

Bu yolda bizden desteklerini esirgemeyen, her satırımızda emeği olan edebiyat öğretmenimiz ve sorumlu hocamız Serkan Hocamıza ve bizlere her zaman kapılarını açan Müdiremiz Bahriye Hocamıza teşekkürü bir borç biliriz.

Yeni sayılarda, yeni fikirlerle ve aynı heyecanla buluşmak üzere. Şimdilik kalemimizden dökülenler bunlar, ama anlatacak daha çok hikayemiz var!

BİZİMLE İLETİŞİME GEÇİN

Bizi sosyal medyadan
takip etmek için:
@dergikalender

**Kartal
Anadolu
Lisesi'ne
ulaşmak
için:**

Sonraki sayılar için yazılarınız, geri bildirimleriniz, önerileriniz ve daha fazlası için:
@dergikalender@yahoo.com

**Tel: 0216 352 11 05
Fax: 0216 305 64 36
Cevizli, Karabük Cd.
No:10, 34865 Kartal/
İstanbul**